

Caracterizarea personajului Leonida Pascalopol din opera Enigma Otiliei scrisa de George Calinescu-a doua parte

Spre deosebire de majoritatea eroilor care, potrivit lui Nicolae Manolescu, se includ in "categoria instinctivilor, ordonati aproape schematic de autor si ilustrand un tip", Pascalopol se comporta ca "fiinta morala". In opozitie cu "fiintele automate" (intruchipate de Aglae, Aurica, Simion, Titi ori Costache Giurgiuveanu), el este "capabil de motivatie a actelor proprii" (Nicolae Manolescu), cautand sa se explice complex.

Din perspectiva lui Felix, naratorul urmareste complicata relatie a lui Pascalopol cu Otilia, previzibila ei evolutie si imprevizibilul (pentru Felix) sfarsit al acesteia.

Cu psihologia indragostitului, la inceput nedumerit, apoi intrigat si tot mai adanc chinuit de gelozie, tanarul observa oscilatia mosierului intre sentimentul patern si cel erotic fata de Otilia. Imprejurarile sunt diverse si din ce in ce mai numeroase: nelipsitele vizite la mos Costache, Pascalopol fiind privit ca membru al familiei, plimbarile zilnice cu trasura, micile cadouri daruite galant si cu delicatete, cu grija de a nu rani orgoliul fetei, invitatia adresata Otiliei si lui Felix de a-i face o vizita la casa din Bucuresti, unde Otilia pare o prezenta deja familiara, calatoria tinerilor la mosia lui din Baragan, urmata de vestea plecarii neasteptate la Paris, impreuna cu Otilia. De fiecare data uimit si contrariat, Felix remarca familiaritatea si gingasia gesturilor, care-i unesc pe cei doi, in ciuda diferentei mari de varsta, intr-o invidiata de toti complicitate.

Datorita averii de care dispune, Pascalopol este in masura sa indeplineasca cele mai nebanuite capricii ale Otiliei, oricat de extravagante. O face cu gentilete, anticipand multumit un compliment din partea fetei ("â€" Pascalopol (...) totdeauna ai fost chic!") dar si cu constiinta ca este singurul ei protector in fata asprimilor cotidiene. Acest lucru il va intelege, in cele din urma, Felix, fata de care Pascalopol arata permanent o prieteneasca, dar calculata deschidere si generozitate, stiind sa controleze cu delicatete si cu tactul maturului raporturile dintre ei din momentul cand isi da seama ca amandoi sunt atrasi de personalitatea Otiliei.

Constient de bariera pe care ar putea-o reprezenta inevitabil varsta, in acelasi timp intuind faptul ca Otilia nu poate renunta la protectia lui si la felul de viata pe care i-l ofera (o viata care sa nu-i incorseteze sub nicio forma personalitatea), Pascalopol ii lasa fetei libertatea de a alege si de a decide. "Domnisoara Otilia e singura in masura sa judece in aceasta materie" - ii explica lui Felix.